

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. Карлово, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, II-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Владимир Ст. И.

при участието на секретаря Цветана Т. Чакърова
в присъствието на прокурора Свилен Ив. Братоев
като разгледа докладваното от Владимир Ст. И. Гражданско дело №
20225320101086 по описа за 2022 година

Производството е по иск с правно основание чл.124, ал.4, изр.2-ро ГПК, вр. с чл.1, ал.1, т.3 от ЗУТОССР, предявен от П. Т. М., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. Б., обл. П., ул. „З.“ №**, чрез адв. Е. П. против НОИ – ТП - гр. П., адрес: гр. П., ул. „Л. К.“ №*, представлявано от Директора В. Г..

Ищецът твърди, през периода от 1985 г. до 1988 г. работил по трудово правоотношение в системата на ДКМС. Този трудов стаж не бил нанесен в трудовата му книжка. Видно от приложеното към настоящата искова молба Удостоверение изх. № 5510-21-8/21.04.2022 г. на НОИ-ТП С. град било, че в осигурителния архив на НОИ липсват писмени данни за положен от ищеца трудов/осигурителен стаж при осигурител/работодател ЦК на ДКМС гр. С. и РК на ДКМС. Това пораждало за него правния интерес от завеждане на настоящото дело.

Ищецът представя с исковата молба и удостоверение от 17.05.2022 г. по ф.д. № 1182/1990 г. на С. Г. С., от което било видно, че правопреемникът на Д. К. М. С., Б. Д. М. е заличено по реда на чл.16 от ЗЮЛНЦ.

Твърди, че с решение на Л. районен комитет на ДКМС, съдържащо се в Протокол № 3/21.03.1985 г., стр.3-та, било прието считано от 01.03.1985 г. работното време за апарата на Р. к. на ДКМС да бъде от „8.30 ч. – до 18.30 ч. включително обедна почивка при спазване на нормалния работен ден“.

С Протокол № 4 от 11.04.1985 г. на Л. р. к. – стр.2-ра, ищецът бил утвърден за организатор в РМК „Д.“ с основно месечно възнаграждение 185 лв. (сто осемдесет и пет лева), считано от 01.04.1985 г. Това решение било прието въз основа на представените с исковата молба Докладна записка от 20.03.1985 г. на В. С. С. и П. Т.а, секретари на Л. РК на ДКМС и приложената към същата Кадрова справка от същата дата.

От Протокол № 24/04.01.1986 г. било видно, че на това свое заседание Л.я р. к. на ДКМС е разгледал докладна записка, внесена от В. Т. – зав. отдел „ИДВ“ на РК на ДКМС и от името на ищеца, в качеството му на отговорник клуб „Д.“.

Със свое решение, взето с Протокол № 28/28.02.1986 г. Л. РК на ДКМС, стр.2-3, утвърдил командните състави за провеждането на бригадирското движение в района. В приложената докладна записка, въз основа на която е взето това решение, ищецът бил посочен под № 2, като организатор на РМК.

С Протокол № 29/11.03.1986 г. на извънредно заседание на Л.я РК на ДКМС било утвърдено индивидуалното му месечно възнаграждение. Ищецът прилага и докладната записка, въз основа на която е прието това решение.

С Протокол № 33/08.05.1986 г. на Л. РК на ДКМС, стр.2-ра, било взето решение да се проведе обучение на старши командни състави, като ищецът бил определен за зам. ръководител по културно-масовата работа. От приложените докладните записки, въз основа на които е взето това решение, било видно, че към този момент ищецът бил отговорник на РМК „Д.“.

Прилага и докладна записка от 16.05.1986 г. от В. Л. Т., секретар на Л. РК на ДКМС, с която същият предложил ищецът и негови колеги да бъдат наградени в чест на празника 24-ти май.

Прилага Историческа справка за Л. Р. К. О., приета с Протокол № 35/13.05.1986 г. на заседание на Бюрото на РК на ДКМС, от която било видно, че заеманата от ищеца длъжност „отговорник на РМД „Д.“ е влизала в структурата на РК на ДКМС-Л..

От Протокол № 1/26.02.1987 г. било видно, че Бюрото на Л.я РК на ДКМС е разгледало негова обяснителна записка, в качеството му на отговорник на РМК „Д.“ и в качеството му на отговорник на клуба му наложило наказание „мъмрене“ и „намаление на ЗАПЛАТАТА за месец март с 30 /тридесет лева/“. Ищецът прилага своята обяснителна записка.

С Протокол № 2/11.03.1987 г. Бюрото на Л.я РК на ДКМС въз основа на докладна записка от С. Ц., командир на Р. б. щ., утвърдило разширен команден състав на същия. От приложената докладна записка било видно, че ищецът е включен в този състав (стр.2-ра долу).

С Протокол № 7/12.08.1987 г. Бюрото на Л. РК на ДКМС въз основа на докладна записка също от С. Ц. утвърдило команден състав за есен 87 г. за бригадите. Ищецът бил определен за командир на бригадата в Г. Ч. (в Протокола погрешно било записано Ч.). От Протокол № 9/14.11.1987 г. било видно, че Бюрото на Л. РК на ДКМС е приело отчета на РМС „Д.“, който бил изготвен от ищеца. Прилага този отчет.

С Протокол № 10/11.11.1987 г. Бюрото на Л. РК на ДКМС приело атестати на „щатния апарат“. На стр. 3-та от Протокола било записано, че приема и атестата на П. М., като ръководител на РМК „Д.“. Прилага самия атестат, от който било видно, че ищецът е предложен за пренасочване на друга работа.

Към исквата молба са приложени докладни записки и решения на ОбК на ДКМС – община П. за 1988 г., където бил пренасочен на работа.

От Решение № 4 взето с Протокол № 5 от 04.05.1988 г. на заседание на Бюрото на ОбК на ДКМС П. било видно, че ищецът бил утвърден за щатен организационно-политически работник, като отговорник на „Младежки клубове“ с „месечно трудово възнаграждение“ 210 лв., считано от 15.04.1988 г. Прилага докладната записка от Д. Л., секретар на ОбК, както и кадровата справка, въз основа на които е било взето това решение.

С Протокол № 8 от заседание на Бюрото на ОбК на ДКМС П., проведено на 29.07.1988 г. и Решение № 10/02.08.1988 г., ищецът бил утвърден за зам. началник ИВД при утвърждаване на команден състав за обучение на пионерския и средношколски актив в ОбЛШ „О.‘88“.

С Решение № 5, взето с Протокол № 12 от заседание на Бюрото на ОбК

на ДКМС „П.“, проведено на 19.12.1988 г. ищецът бил освободен от заеманата длъжност, считано от 01.12.1988 г.

С оглед изложеното, ищецът моли съда да постанови решение, с което да бъде признато за установено по отношение на НОИ – ТП - гр. П., адрес: гр. П., ул. „Л. К.“ №*, представлявано от Директора В. Г., че ищецът е придобил трудов стаж в периода от 01.04.1985 г. до 01.12.1988 г., през който е работил по трудово правоотношение при 8 часов работен ден и срещу месечно възнаграждение в Д. К. М. С. – първоначално на длъжност организатор/отговорник на Клуб „Д.“ към Л. Р. К. О. гр. С. – от 01.04.1985 г. до 14.04.1988 г., а впоследствие – на длъжност щатен организационно-политически работник, отговорник на „М. к.“ при Общинската организация на ДКМС община П., гр. С. от 15.04.1988 г. до 01.12.1988 г. Претендират се и разноските по делото.

Ответникът НОИ – ТП гр. П., чрез юрисконсулт А. С., оспорва иска.

Посочва, че съгласно ЗУТОССР, абсолютна предпоставка за допустимостта на иска е наличието на удостоверение по чл. 5, ал. 1, издадено от работодателя/осигурителя, при който е придобит стажът, от неговия правопреемник или от друго юридическо или физическо лице, което съхранява книжа, ведомости за заплати и други, че документите са загубени или унищожени. Съгласно чл. 5, ал. 2 от ЗУТОССР, когато осигурителят е прекратил дейността си, без да има правопреемник, или не е прекратил дейността си, но ведомостите и книгата му са иззети по реда на инструкцията на управителя на Националния осигурителен институт, издадена на основание чл. 5, ал. 13 от Кодекса за социално осигуряване, се представя удостоверение от съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, че в архивното стопанство липсват писмени данни за претендирания стаж.

Към исковата молба било представено Удостоверение изх. № 5510-21-8/21.04.2022 г. от ТП на НОИ – С.-град, съгласно което в осигурителния архив на Н. о. и. липсват писмени данни за положен от лицето П. Т. М. трудов/осигурителен стаж при работодател/осигурител ЦК на ДКМС - гр. С., РК на ДКМС. В удостоверението изрично било посочено, че същото се издава да послужи пред съда във връзка с установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред.

Към исковата молба обаче не били приложени достатъчно доказателства, от които по безспорен и категоричен начин да бъде направен извод за основателност на така подадения иск. Не била представена трудова книжка на ищеца, от която да е видно, че претендираният стаж за периода от 01.04.1985 г. до 14.04.1988 г. и от 15.04.1988 г. до 01.12.1988 г. не фигурира в същата.

Посочва, че съгласно разпоредбата на чл. 347 от КТ трудова книжка представлява официален удостоверителен документ за вписаните в същата обстоятелства. При прекратяване на трудовото правоотношение, длъжностното лице следва да извърши вписване в трудовата книжка, като посочи продължителността на трудовия стаж, придобит на съответното място с цифри и с думи. След направеното вписване се полагат подписите на касиер и главен счетоводител и служебен печат.

За да бъде обоснован правният интерес на ищеца от предявяване на иск за установяване на трудов стаж по съдебен ред, следвало безспорно да се установи, че претендираният стаж не фигурира/не е оформен по надлежния ред в трудова книжка.

Твърди, че разпоредбата на чл. 40 от Наредба за пенсиите и осигурителния стаж предвижда осигурителният стаж да се установява с данните по чл. 5 ал. 4 т. 1 от КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки, и с документ по утвърден образец. Цитираните документи, съгласно ал. 3 от същата разпоредба, се издават въз основа на разплащателни ведомости, други разходооправдателни документи, договори за възлагане на труд. Предвид на това, законодателят предвидил алтернативни възможности на лицата да представят един от посочените документи, с който е установен стажът.

Предявеният иск по ЗУТОССР бил неоснователен, тъй като от описаните в исковата молба факти и обстоятелства и приложените към тях писмени доказателства не можело да бъде направен обоснован извод за основателност.

За да се приеме, че претенцията на ищеца е основателна, било необходимо по безспорен и категоричен начин да се установи, че е съществувало валидно трудово правоотношение между ищеца П. Т. М. и ЦК на ДКМС и РК на ДКМС за процесните периоди, а именно – 01.04.1985 г. до

14.04.1988 г. и от 15.04.1988 г. до 01.12.1988 г. Ищецът не представял безспорни доказателства, които да потвърждават претенцията му, поради което искът следвало да се отхвърли като неоснователен и недоказан, а на ответника да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Контролиращата страна – РП Пловдив, ТО Карлово, взема становище за основателност на иска и моли съда да го уважи.

От събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта:

Съдът намира предявения иск за допустим.

Искът по чл.124, ал.4, изр.2-ро ГПК, вр. с чл.1, ал.1, т.3 от ЗУТОССР има за предмет установяването на факти с правно значение, в конкретния случай – дали от 01.04.1985 г. до 01.12.1988 г., ищецът е работил по трудово правоотношение при 8 часов работен ден и срещу месечно възнаграждение в Д. К. М. С. /ДКМС/ и този период от време следва да се зачита за трудов стаж при пенсиониране.

В случая ищецът твърди, че е налице хипотезата на чл. 5, ал. 2, пр. 1-во от ЗУТОССР според която, когато осигурителят е прекратил дейността си, без да има правоприемник, се представя удостоверение от съответното териториално поделение на Н. о. и., че в архивното стопанство липсват писмени данни за претендирания стаж.

В изпълнение на това законово изискване ищецът е представил Удостоверение от 17.05.2022 г. по ф. д. № 1182/1990 г. на С. Г. С. (л.114), от което е видно, че правоприемникът на Д. К. М. С., Б. Д. М. е заличено по реда на чл.16 от ЗЮЛНЦ

Представено е и Удостоверение изх. № 5510-21-8/21.04.2022 г. на НОИ – ТП С. – град, от което е видно, че в осигурителния архив на НОИ липсват писмени данни за положен от ищеца трудов/осигурителен стаж при осигурител/работодател ЦК на ДКМС гр. С. и РК на ДКМС, поради което за него е налице правен интерес от предявяване на настоящия иск.

По основателността:

От представеното заверено копие на Протокол № 4 от 11.04.1985 г. на Л. р. к. се установява, че ищецът е бил утвърден за „организатор“ /длъжността е

упомената в част от писмените доказателства като „отговорник“/ в РМК „Д.“ с основно месечно възнаграждение 185 лева, считано от 01.04.1985 г.

От Решение на Л. р. к. на ДКМС, съдържащо се в Протокол № 3/21.03.1985 г. е видно, че считано от 01.03.1985 г., работното време за апарата на Р. к. на ДКМС е било от „8.30 ч. – до 18.30 ч. включително обедна почивка при спазване на нормалния работен ден“.

Тази длъжност ищецът е заемал до 14.04.1988 г., което е видно от представените писмени доказателства – Докладни записки до бюрото на РК на ДКМС; Протокол № 24 от 04.01.1986 г.; Протокол № 28/28.02.1986 г.; Протокол № 29/11.03.1986 г.; Протокол № 33/08.05.1986 г.; Историческа справка за Л. к. о.; Протокол № 1/26.02.1987 г.; Обяснителна записка; Протокол № 2/11.03.1987 г.; Протокол № 7/12.08.1987 г.; Протокол № 9/14.11.1987 г.; Отчет за работата на РМК „Д.“; Протокол № 10/11.11.1987 г.; Атестат; Протокол № 3/22.03.1988 г.

Считано от 15.04.1988 г. ищецът е бил утвърден за щатен организационно-политически работник, като отговорник на „Младежки клубове“, с месечно трудово възнаграждение 210 лв., видно от представеното заверено копие на Решение № 4 взето с Протокол № 5 от 04.05.1988 г. на заседание на Бюрото на ОБК на ДКМС П..

От представения Протокол № 8 от заседание на Бюрото на ОБК на ДКМС П., проведено на 29.07.1988 г. и Решение № 10/02.08.1988 г. е видно, че ищецът е бил утвърден за зам. началник ИВД при утвърждаване на команден състав за обучение на пионерския и средношколски актив в ОБЛШ „О.“***.

От представеното Решение № 5, взето с Протокол № 12 от заседание на Бюрото на ОБК на ДКМС „П.“, проведено на 19.12.1988 г. се установява че ищецът е бил освободен от заеманата длъжност, считано от 01.12.1988 г.

Писмените доказателства изцяло кореспондират с гласните такива – показанията на свидетелите А. Й. Я., работила в РК на ДКМС – Л., гр.С. като дружинен ръководител в периода 30.06.1986 г. – 31.03.1990 г.; П. И. С., работил в РК на ДКМС – Л., гр. С. като организационен работник в периода 01.01.1986 г. – 31.03.1990 г. и А. И. Г., работил като дружинен ръководител в ОБК на ДКМС – П., гр. С. в периода 01.02.1988 г. – 01.06.1989 г. Всеки от тримата свидетели заявява, че познава ищеца и независимо от изминалия

дълъг период от време си спомня, че заедно с него са работили в ДКМС. Това било така, защото П. М. бил популярна личност – пишел текстове на песни за някои от известните изпълнители по това време. Свидетелските показания са подробни, логични, непротиворечиви и взаимно допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло.

С оглед изложеното следва да се приеме за установено по отношение на НОИ – ТП - гр. П., че П. Т. М. е придобил трудов стаж в периода от 01.04.1985 г. до 01.12.1988 г., през който е работил по трудово правоотношение при 8 часов работен ден и срещу месечно възнаграждение в Д. К. М. С. – първоначално на длъжност организатор/отговорник на Клуб „Д.“ към Л. Р. К. О. гр. С. – от 01.04.1985 г. до 14.04.1988 г., а впоследствие – на длъжност щатен организационно-политически работник, отговорник на „Младежки клубове“ при О. о. на ДКМС община П., гр. С. от 15.04.1988 г. до 01.12.1988 г.

По разноските:

При този изход на спора и предвид направеното искане от страна на ищеца, следва на основание чл.78, ал.1 ГПК да бъдат присъдени разноски в негова полза. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 2/2015г. на ОСГК на ВКС по т.д. № 2/2015г. Ответникът следва да заплати разноски в размер на 550 лв., представляващи заплатено от ищеца адвокатско възнаграждение. Съдът намира за неоснователни възраженията за прекомерност на адвокатския хонорар. По делото са ангажирани значителни по обем писмени доказателства, разпитани са трима свидетели, осигурени от ищеца и съдът счита адвокатското възнаграждение за съответстващо на фактическата сложност на делото и положения от пълномощника труд.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.124, ал.4, изр.2-ро ГПК, вр. с чл.1, ал.1, т.3 от ЗУТОССР, по отношение на НОИ – ТП - гр. П., адрес: гр. П., ул. „Л. К.“ №* представлявано от Директора В. Г., че П. Т. М., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. Б., обл. П., ул. „З.“ №**, е придобил трудов стаж в периода от 01.04.1985 г. до 01.12.1988 г., през който е работил

по трудово правоотношение при 8 часов работен ден и срещу месечно възнаграждение в Д. К. М. С. – първоначално на длъжност организатор/отговорник на Клуб „Д.“ към Л. Р. К. О. гр. С. – от 01.04.1985 г. до 14.04.1988 г., а впоследствие – на длъжност щатен организационно-политически работник, отговорник на „Младежки клубове“ при О. о. на ДКМС община П., гр. С. от 15.04.1988 г. до 01.12.1988 г.

ОСЪЖДА НОИ – ТП - гр. П., адрес: гр. П., ул. „Л. К.“ №*, представлявано от Директора В. Г. да заплати на П. Т. М., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. Б., обл. П., ул. „З.“ №**, разноските по делото в размер на 550.00 лв. /петстотин и петдесет лева/.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред П. о. с. в двуседмичен срок от връчване на съобщението.

ЦЧ

Съдия при Районен съд – Карлово: _____